

ВПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНОГО ЖИТЛА В ІСТОРИЧНИЙ КОНТЕКСТ

Genius loci – це латинський вираз, що використовується в значенні «дух місця» або «геній місця», має до архітектури найбезпосередніше відношення. Саме поняття місця відрізняє архітектуру від інших мистецтв. Тема genius loci особливо актуальна сьогодні в контексті розвитку міст з історично сформованим виглядом, якою має бути в них сучасна архітектура, як і в якій формі, може відбуватися взаємодія між нею і існуючої міської та соціальним середовищем?

Проблема розглянута у великому місті, на прикладі Харкова, де існує унікальне архітектурно-просторове середовище, яке є великою цінністю.

В результаті роботи були проведені такі заходи як:

- пошук аналогів поєднання «нової» і «старої» архітектури, на прикладах будівельної практики, переважно, європейських країн, а також міст України;
- аналіз «нових» проектних і існуючих архітектурних об'єктів в історичному середовищі, що дозволяють забезпечити збереження «старої» забудови, пристосувавши її до сучасних міських умов і вимог;
- розгляд відмінностей підходів проектування «нових» архітектурних об'єктів і творінь минулого;
- вивчення питань збереження історичних будівель, як необхідне для «залишення» архітектурної історії, яка диктує розвиток майбутнього будівництва будівель / споруд, зважаючи на свої ціннісні характеристики, які полягають в функціонально-планувальному, конструктивному, стилістичному вирішенні;
- вивчення і класифікація композиційних, конструктивних та інших архітектурних підходів і способів гармонійного синтезу сучасної та історичної архітектури;

На основі аналогів виявилися напрямки розвитку проектування та будівництва «нової» архітектури в сформованому історичному контексті; виявлені пропозиції варіантів можливості збереження архітектурних об'єктів, а так само способи прив'язки сучасного до історичного.

Можливі прийоми поєднання будівель:

- Використання колірної рішення поруч розташованих будинків.
- Повторення композиційного ритму членувань, деталей історичної будівлі.

- Застосування схожих сучасних матеріалів або тих, котрі гармонійно поєднуються з оздоблювальними та будівельними матеріалами прилеглої забудови.

- Створення додаткового адаптованого простору в поєднанні декількох будівель.

- Застосування різних конструктивних способів суміщень будівель: надбудова, прибудова, створення фонові забудови, розміщення в щільному ряду будівель.

Методи розміщення сучасних житлових архітектурних об'єктів в історичній забудові:

А) Містобудівний рівень

- Фонова забудова - створюється контраст, за рахунок якого історична будівля виділяється з навколишньої забудови.

- В історичному архітектурному ансамблі – гармонійний взаємозв'язок великих сучасних комплексів та історично сформованих ансамблів.

- Силуетна забудова – супідрядність архітектурі історичної вулиці, маючи значний емоційний зміст і місце кульмінаційного значення в історичному ядрі.

Б) Об'єктний рівень

- Надбудова нового об'єму – гармонійний взаємозв'язок з огляду на членування і пропорції історичного підґрунтя.

- Впровадження сучасної архітектури в історичну будівлю – поява нової структури будівлі, яка символізує перехід від старого до нового. При цьому інновації поважають історію, а історія не заперечує проти розвитку.

- Пристрій нового об'єму до історичної будівлі – поєднання масштабності і підтримка структури забудови.

- Сучасна споруда в щільному ряду історичної забудови – гармонійне злиття сучасної споруди з панорамою історичної забудови.

Історична, природна, соціокультурна складова міста вже існує в місці проектування. Будь-який архітектурний проект повинен сприйматися саме в конкретному місці, тоді архітектура буде гармонійно сприйматися з навколишнім середовищем, а «дух місця» прочитуватися в будинку. У зв'язку з цим, на сьогоднішній день актуалізувалися питання контекстуальності архітектурних проектів.